

faa snart Sagen var vendt tilbage til Udvalget, og anmode Ministeren om at meddele sin Opfattelse af Spørgsmaalet, og for at Sagens Fremme kunde paasthendes, bleve disse Meddelelser givne konfidentielt, saa at de kun have været Gjenstand for Drøftelse indenfor Udvalget. Men jeg tror nok at turde sige, at de Indlæg, der saaledes have været leverede pro og contra i Sagen, ikke have egentlig paavirket Udvalgets Flertals Stilling med Hensyn til dette Forslag. De Betragtninger, i Henhold til hvilke vi have ment at maatte bl.ve staaende ved den nuværende Position, ere i Korthed følgende: Sukket om en Forandring i den nuværende Sukkertold skyldes jo i det Hele den store Mængde Fariner, der indføres til Konsumen her i Landet, ca. 12 Millioner Pund. Det er jo en Selvfølge, at denne Mængde gjør Raffinaderierne noget Afbræk, hvorfor de ville have dette Forhold forandret. Der kunde saa være Spørgsmaal om at sætte en høiere Told paa disse Fariner; men derved er der den Vanskelighed, at det neppe er muligt ved Toldbehandling at sondre mellem Fariner og andre Sukkere, saa at denne Udvei forsaavidt bortfalder. Saa bliver Spørgsmaalet, om der da ikke kunde være Mulighed for, at disse Fariner kunde fabrikeres her i Landet, at man altsaa i selve Landet kunde tilveiebringe de 12 Millioner Pund, som nu importeres. Tidligere har der været den Hindring herfor, at Fabrikationen af Farinsukker har været en Hemmelighed. Nu siges det imidlertid, at man er kommen efter Hemmeligheden, og at Forudsætningen for Fabrikationen forsaavidt er tilstede. Men saa er der den Vanskelighed, som Toldtariffen lægger veien derved, nemlig at det Sukker, der skal bruges dertil som Raastof, er forholdsvis — i Forhold til det færdige Produkt — for høit fortoldet, idet Tolden for Raastoffet er 8,5, medens Tolden for det færdige Produkt er 9,4. Det er altsaa af Hensyn til at skaffe Raastoffet til Farinfabrikationen ind i Landet for en mindre Told, som muliggjør, at man her med Fordel kan fabrikere Farinsukker, at Vædringsforslaget er stillet. Her er nu ganske vist at bemærke, at ifølge den sympatetiske Maade, paa hvilken Flertallet i det Hele har stillet sig til den indenlandske Produktion, vilde vi selvfølgelig ikke have Noget imod at gaa med til en Forandring, som kunde øve Ret og Billighed imod den indenlandske Produktion overfor den udenlandske, dersom der virkelig forelaa et saadant klart Grundlag for vore Overveielser, ifølge hvilket vi kunde sige, at det og det, der opstilles som Krav, er virkelig berettiget, og det og det er det Resultat, der virkelig vil komme

ud deraf; men i saa Henseende har det ikke været Flertallet muligt at sige, at vi have kunnet se paa Forholdene med den fornødne Klarhed. Denne Farinfabrikation er jo en Hemmelighed. Man er altsaa egentlig nærmest henvist til at gjætte paa, hvorledes den drives, hvad Stof der bruges dertil, og forsaavidt famler man jo i et vist Mørke. Derved er det ikke en Fabrikation, som nu bestaar — det er jo selvfølgelig den bestaaende Industri, man maa tage Hensyn til — men en Fabrikation, som skal staves i Fremtiden, eller som man mener at kunne stabe. Det er kun en Eventualitet, om hvilken Ingen nu vil kunne sige, hvorvidt den vil blive til Virkelighed eller ikke, og det kunde maafe være, at selv om vi nu nedsatte Tolden, var det ikke dermed sagt, at Fabrikationen virkelig kom tilstede. Det er altsaa af Hensyn til en fjeru fremtidig Eventualitet, at en saadan aktuel Forandring i Tariffen skulde gjøres; om den bliver til Virkelighed, om Forandringen i Tariffen vil kunne virkeliggjøre Farinfabrikationen, er et Spørgsmaal, som vi ikke for Dieblikket med Sikkerhed kunne besvare, fordi de Momenter, der ere de nødvendige Forudsætninger, ikke staa os klare. Men der er en anden Virkning, som ogsaa kan indtræde, naar Tolden paa dette Raastof nedsættes med 1 Dre eller med endnu Mere, den nemlig, at ifaaald vilde jo muligvis eller endog rimeligvis, tør jeg maafe sige, dette Sukker kunne benyttes til Tilveiebringelse af det raffinerede, fine Sukker, som fortoldes med 12½ Dre pr. Pund, og Følgen vilde da blive, at der tilveiebragtes en betydelig Forhøielse af Bestyttelsen for Raffinaderiernes nuværende Produktion derved, at det Raastof, som omhandles under Positionen 140, kunde indgaa til en saa meget lavere Told, medens derimod Tolden for det færdige Produkt vedblev at være den samme som hidtil. Vi staa altsaa her overfor de to Muligheder: en bestaaende Fabrikation, overfor hvilken Bestyttelsen kunde forøges i en ikke ringe Grad, og en fremtidig Fabrikation, om hvilken Ingen kan sige, hvorvidt den vil blive gennemført paa Grundlag af den foreslaede Forandring i Tariffen. Vi staa derfor ikke her med saadan Klarhed og Sikkerhed og Indsigt i Henseende til Udgangspunktet, Motivering og Forudsætningen, under hvilken den ny Fabrikation skal komme til Stede, eller med Hensyn til det Resultat, det skulde medføre, at vi i Udvalget turde paatage os Ansvar for at foreslaa Forandringer. Jeg antager ogsaa, at det høie Thing vil erkjende, at vi som Løgmænd paa denne Fabrikations Omraade ikke her kunne optræde med noget selv-